

Cartea lui Ioel și Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea din Laodicea - Numărul Patruzeci și Șase

Jeff Pippenger

2026-02-12

Четрдесет шести број

Cezareea lui Filip până la Cezareea Maritima reprezintă perioada de la ceasul al treilea până la ceasul al nouălea, care este împărțită la ceasul al șaselea. Punctul de divizare de la Cezareea la Cezareea a fost Muntele Schimbării la Față. Muntele Schimbării la Față aliniază alte două linii cu reperul profetic al celor trei trepte care precedă cu cinci zile legea duminicală pentecostală.

Pe Munte, Dumnezeu Tatăl a vorbit a doua oară. Prima dată când a vorbit a fost la botezul lui Hristos, iar ultima dată a fost chiar înainte de cruce.

Nyní je má duše zachváčena úzkostí; a co mám říci? Otče, zachraň mne od této hodiny; avšak proto jsem přišel k této hodině. Otče, oslav své jméno. Tu zazněl hlas z nebe: Již jsem je oslavil a ještě je oslavím. Zástup, který tam stál a slyšel to, říkal, že zahřmělo; jiní pravili: Promluvil k němu anděl. Jan 12,27–29.

Dumnezeu Își proslăvește Numele atunci când îi pecetluiește pe cei o sută patruzeci și patru de mii și scrie asupra lor Numele Său.

Celui qui vaincra, je ferai de lui une colonne dans le temple de mon Dieu, et il n'en sortira plus; j'écrirai sur lui le nom de mon Dieu, et le nom de la cité de mon Dieu, la nouvelle Jérusalem, qui descend du ciel d'au-dessus de mon Dieu; et j'écrirai sur lui mon nom nouveau. Que celui qui a des oreilles entende ce que l'Esprit dit aux Églises. Apocalypse 3:12, 13.

La Muntele Schimbării la Față, Petru, Iacov și Ioan au fost singurii ucenici prezenți, așa cum au fost și la învierea fiicei lui Iair și, din nou, la Ghetsimani. Ghetsimani, asemenea glasului Tatălui din Ioan doisprezece, a venit chiar înaintea crucii. Ghetsimani înseamnă „teasc de untdelemn”, identificând proba untdelemnului fecioarelor. Ghetsimani este „criza” care aduce sufletul „față în față cu moartea”, iar fecioarele înțelepte trec proba, căci în a doua probă a templului au venit față în față cu viața, așa cum Isus a învățat „față în față” timp de treizeci de zile.

Prima dată când Tatăl a vorbit a fost la botezul lui Hristos, iar prima dată când i-a luat în mod exclusiv pe Petru, Iacov și Ioan a fost atunci când a fost înviată fiica de doisprezece ani a lui Iair. Învierea fecioarei de doisprezece ani se armonizează cu botezul lui Hristos, care simbolizează puterea învierii. Învierea fiicei lui Iair se armonizează cu botezul lui Hristos și cu Cezareea lui Filip. Ghetsimani și tulburarea lui Hristos atunci când Tatăl a vorbit chiar înainte de cruce se armonizează cu Cezareea Maritima.

Linie pentru linie, Petru îi reprezintă pe cei o sută patruzeci și patru de mii care sunt sigilați la Cezareea lui Filip, când numele lui Simon Barjona este schimbat în Petru. Odată sigilat la Panium, care este Cezareea lui Filip, Petru merge la ceasul al șaselea al Muntelui, unde este înălțat ca un steag, în timp ce își continuă drumul pentru a răspunde chemării lui Corneliu la Cezareea Maritimă. La Cezareea lui Filip, Petru părăsește adunarea de tabără de la Exeter cu sigiliul lui Dumnezeu și cu solia Strigătului de la Miezul Noptii de proclamat. Solia islamului, așa cum este reprezentată de sărbătoarea trâmbițelor, îl poartă pe Petru mai departe, spre Cezareea de la mare. Solia islamului îl înalță pe Petru înaintea privirii lumii, căci Petru a prezis dinainte sosirea profetică a islamului, înainte de sărbătoarea trâmbițelor.

Iată, vi-l voi trimite pe Ilie prorocul înainte de venirea zilei celei mari și înfricoșătoare a Domnului: și el va întoarce inima părinților spre copii și inima copiilor spre părinții lor, ca nu cumva să vin și să lovesc țara cu blestem. Maleahi 4:5, 6.

Linie cu linie, solia lui Ilie este solia întemeiată pe alinierea părinților cu copiii lor. Ilie a fost Părintele Miller, care îi ilustrează pe copiii săi. Cei o sută patruzeci și patru de mii sunt copiii lui William Miller, iar a întoarce inimile lui Miller spre copiii săi înseamnă a alinia istoria millerită cu istoria lui Ilie, precum și pe Ioan Botezătorul cu solul asociat cu cei o sută patruzeci și patru de mii. Un element al alinierii acestor patru linii este acela că, în fiecare dintre istoriile de testare ale lui Ilie, Ioan și Miller, singura solie a adevărului prezent era solia care venea prin sol.

Și Ilie Tișbitul, care era dintre locuitorii Galaadului, i-a zis lui Ahab: „Viu este Domnul Dumnezeu al Israel, înaintea căruia stau, că în anii aceștia nu va fi nici rouă, nici ploaie, decât după cuvântul meu.” 1 Împărați 17:1.

Doamna White arată limpede că aceia care nu au primit solia lui Ioan, pe care Isus l-a identificat drept Ilie, nu aveau să fie folosiți de învățăturile lui Isus și, de asemenea, că aceia care au respins solia lui Miller, reprezentată ca solia primului înger, nu puteau fi folosiți de solia celui de-al doilea înger. Însoțind vestirea lui Ilie că ploaia avea să vină numai la porunca sa, a fost proba finală, care includea porunca de a alege între solia lui Ilie și solia lui Baal. Simbolul profetic „până când” pune în corespondență Muntele Carmel al lui Ilie cu legea duminicală.

Deci Ahab a trimis la toți copiii lui Israel și i-a adunat pe proroci la muntele Carmel. Și Ilie a venit înaintea întregului popor și a zis: „Până când veți șchiopăta între două păreri? Dacă Domnul este Dumnezeu, urmați-L; iar dacă Baal, atunci urmați-l pe el.” Și poporul nu i-a răspuns niciun cuvânt. Atunci Ilie a zis poporului: „Eu, numai eu, am rămas proroc al Domnului; dar prorocii lui Baal sunt patru sute cincizeci de oameni. Să ni se dea, dar, doi viței; ei să-și aleagă un vițel, să-l taie în bucăți și să-l pună pe lemne, dar să nu pună foc dedesubt; iar eu voi pregăti celălalt vițel, îl voi pune pe lemne și nu voi pune foc dedesubt. Apoi chemați numele dumnezeilor voștri, iar eu voi chema Numele Domnului; și Dumnezeu care va răspunde prin foc, Acela să fie Dumnezeu.” Și tot poporul a răspuns și a zis: „Bine ai vorbit.” 1 Împărați 18:20–24.

ការសាកល្បងនៃក្រឹត្យនៃ គឺជាការផ្សព្វផ្សាយសារព័រ។
ជាការសាកល្បងរវាងទំនាយពិត និងទំនាយកុលដៃកុលាយ ហើយរវាងអុនកន្តាសារ អលើយ៉ា

ឬពួកហោរាដែលអង្គុយនៅតុរបស់យេស៊ូលើល។ វាពាក់ព័ន្ធនឹងអុនកនាំសារ និងសារ។ នៅឆ្នាំ 1844 កិច្ចការនៃស្រុកបានផ្លាស់ប្តូរឈ្មោះមុតងទៀត ខណៈដែលព្រះអម្ចាស់បាននាំឲ្យមានការសាកល្បងមួយ ដែលបានបង្ហាញមិល្លើរ ជាហោរាពិត ហើយសាររបស់មិល្លើរ ជាទឹកសន្តិសុខ និងភ្នំភ្លើង។ ការបង្កើតកែវហោរាពិត និងសារពិត ផ្ទុយនឹងហោរាកុលងៃកុលាយ និងសារកុលងៃកុលាយ ត្រូវបានគំណាងនៃកុនុងកិច្ចប្រជុំជំរុំ Exeter ដោយគង់ Exeter និងគង់របស់កុរុម Watertown។ រោងឧបោសថពីរ ដែលគំណាងឲ្យសច្ចកិច្ចពិត ផ្ទុយនឹងសច្ចកិច្ចកុលងៃកុលាយ។ ការបង្កើតកែវដែលបានផ្លាស់ប្តូរឈ្មោះនៃកិច្ចការ និងបុរសគុតិសាស្ត្រនៃឆ្នាំ 1844 ត្រូវបានគំណាត់អត្តសញ្ញាណនៃកសោរ ភីលីព ពលេដដែលពេញស្រុកបានបិទគុរ ហើយត្រូវបានលើកឡើងទៅលើកុន ជាទង់សញ្ញាមួយ។ គាត់ត្រូវបានលើកឡើង ពីព្រោះគាត់បានអះអាងថា សាររបស់គាត់គឺជាសារពិតតម្លៃយុគសម័យភ្នំភ្លើងចុងក្រោយ។ គាត់ត្រូវបានលើកឡើង នៅពេលដែលការព្យាករណ៍របស់គាត់បានសម្រេច។

Sărbătoarea trâmbițelor este a treia și piatra de încercare în perioada Cincizecimii, iar înainte de această piatră de încercare Petru arată că Islamul urmează să fie dezlănțuit pentru a marca începutul proclamării Strigătului de la Miezul Noptii. Împlinirea profeției este ceea ce a făcut distincția dintre milleriți și protestanți, care îi reprezintă pe foștii oameni ai legământului care sunt trecuți cu vederea. Ilie i-a omorât personal pe prorocii mincinoși, după ce s-a făcut vădită distincția dintre adevărat și fals. Distincția se face la sărbătoarea trâmbițelor, când se împlinește o prezicere cu privire la Islam.

Strigătul de la miezul nopții din istoria millerită a fost o predicție care a fost corectată și apoi împlinită. Ea s-a împlinit la 22 octombrie 1844, în timp ce înțelegerea inițială a lui Miller cu privire la Strigătul de la miezul nopții era anul 1843. Samuel Snow reprezintă corectarea mesajului, iar mesajul său a ajuns să fie cunoscut drept mesajul „adevăratului” Strigăt de la miezul nopții.

1844 a fost o ilustrare a deosebirii dintre solia lui Miller și solia protestanților. În procesul de punere la probă, protestanții au fost omorâți de Miller și atunci au devenit protestantism apostat, fiicele Romei, preoții Izabelei. Deosebirea s-a manifestat prin primirea sau respingerea soliei profetice. În cazul lui Ioan și al lui Miller, solia profetică a demascat solia falsă a foștilor oameni ai legământului, care erau trecuți cu vederea. Solia lui Ilie afirma că nu va fi ploaie decât la cuvântul lui, iar după trei ani și jumătate încercarea acelei afirmații urma să fie făcută cunoscută.

면 아합이 엘리야를 보자 아합이 그에게 이르되, “이스라엘을 괴롭게 하는 자가 너냐?” 하니, 그가 대답하되, “내가 이스라엘을 괴롭게 한 것이 아니라, 당신과 당신 아버지의 집이 하였나니, 이는 당신들이 여호와의 계명을 버리고 바알들을 따랐기 때문이라. 그러므로 이제 사람을 보내어 온 이스라엘을 갈멜 산으로 내게 모으고, 이세벨의 상에서 먹는 바알의 선지자 사백오십 명과 아세라의 선지자 사백 명도 함께 모으라.” 열왕기상 18:17-19.

La distinction entre le faux et le vrai, qu’il s’agisse du messenger ou du message, s’est opérée dans un processus d’épreuve qui comportait des accusations dirigées à la fois contre le message et contre le messenger. Élie fut celui que l’on accusa de troubler Israël, car son message avait arrêté la

pluie. Si la pluie avait continué à tomber en Israël, aucune question au sujet d'Élie n'aurait été soulevée. L'enjeu reposait sur la prédiction d'Élie et sur son accomplissement au cours des trois ans et demi.

Când Petru se află la testul de turnesol de la Cezareea lui Filip, care este sărbătoarea trâmbițelor și, de asemenea, locul unde măgarul este dezlegat, este marcat începutul soliei Strigătului de la Miezul Noptii. Petru, asemenea lui Ilie, tocmai a fost martor la confirmarea prezicerii sale, iar deosebirea dintre adevărat și fals a fost demonstrată înaintea tuturor. Confirmarea prezicerii este reprezentată prin sărbătoarea trâmbițelor — care este testul de turnesol. Prezicerea a fost prefigurată atât prin 1840, cât și prin 1844, când o prezicere este corectată și apoi împlinită. Prezicerea corectată a lui Josiah Litch a împuternicit primul înger la 11 august 1840, iar prezicerea anului 1843 făcută de Miller a fost corectată de Snow.

„În anul 1840, o altă împlinire remarcabilă a profeției a stârnit un interes larg răspândit. Cu doi ani înainte, Josiah Litch, unul dintre slujitorii de seamă care predicau a doua venire, a publicat o expunere asupra Apocalipsei 9, prezicând căderea Imperiului Otoman. Potrivit calculelor sale, această putere urma să fie răsturnată... la 11 august 1840, când se poate aștepta ca puterea otomană din Constantinopol să fie frântă. Și cred că astfel se va dovedi a fi.”

„La timpul exact specificat, Turcia, prin ambasadorii ei, a acceptat protecția puterilor aliate ale Europei și, astfel, s-a pus sub controlul națiunilor creștine. Evenimentul a împlinit cu exactitate prezicerea. Când acest lucru a devenit cunoscut, mulțimi au fost convinse de justetea principiilor de interpretare profetică adoptate de Miller și de colaboratorii săi, iar mișcării advente i-a fost dat un avânt minunat. Oameni de învățătură și de poziție s-au unit cu Miller, atât în propovăduirea, cât și în publicarea concepțiilor sale, iar din 1840 până în 1844 lucrarea s-a extins rapid.” The Great Controversy, 334, 335.

Proorocirea lui Litch era despre islam, iar proorocirea lui Snow era despre ușa închisă. Când proorocirea lui Litch s-a împlinit, metodologia care a stat la baza soliei a fost acceptată, iar cei care au acceptat solia „s-au unit” cu solul. Atât solia, cât și solul au fost recunoscute în împlinirea proorocirii. Proorocirea lui Litch era despre islam, iar proorocirea lui Snow era despre ușa închisă.

„Am văzut poporul lui Dumnezeu plin de bucurie în așteptare, privind spre Domnul lor. Dar Dumnezeu a hotărât să-i pună la încercare. Mâna Sa a acoperit o greșală în calcularea perioadelor profetice. Cei care Îl așteptau pe Domnul lor n-au descoperit această greșală, și nici cei mai învățați bărbați, care se împotriveau timpului, n-au reușit s-o vadă. Dumnezeu a rânduit ca poporul Său să treacă printr-o dezamăgire. Timpul a trecut, iar aceia care Îl așteptaseră cu bucurie pe Mântuitorul lor au fost triști și descurajați, în timp ce aceia care nu iubiseră arătarea lui Isus, ci primiseră solia din teamă, s-au bucurat că El nu venise la timpul așteptat. Mărturisirea lor de credință nu atinsese inima și nu curățise viața. Trecerea timpului a fost bine chibzuită pentru a da pe față asemenea inimi. Ei au fost cei dintâi care s-au întors și i-au batjocorit pe cei îndurerați și dezamăgiți, care iubiseră cu adevărat arătarea Mântuitorului lor. Am văzut înțelepciunea lui Dumnezeu în punerea la încercare a poporului Său și în darea unei probe cercetătoare, pentru a-i descoperi pe aceia care aveau să se dea înapoi și să se întoarcă în ceasul încercării.”

„Isus și întreaga oaste cerească priveau cu simpatie și iubire asupra acelor care, cu dulce așteptare, doriseră să-L vadă pe Acela pe care sufletele lor Îl iubeau. Îngerii pluteau în jurul lor, ca să-i susțină în ceasul încercării lor. Aceia care neglijaseră să primească solia cerească au fost lăsați în întuneric, iar mânia lui Dumnezeu s-a aprins împotriva lor, pentru că n-au voit să primească lumina pe care El le-o trimisese din cer. Acei credincioși dezamăgiți, care nu puteau înțelege de ce Domnul lor nu venise, n-au fost lăsați în întuneric. Din nou au fost călăuziți la Bibliile lor, pentru a cerceta perioadele profetice. Mâna Domnului a fost îndepărtată de pe cifre, iar greșeala a fost explicată. Ei au văzut că perioadele profetice ajungeau până în 1844 și că aceleași dovezi pe care le prezentaseră pentru a arăta că perioadele profetice se încheiau în 1843 dovedeau că ele aveau să se sfârșească în 1844. Lumina din Cuvântul lui Dumnezeu a strălucit asupra poziției lor și au descoperit un timp de întârziere — „Dacă zăbovește [vedenia], așteapt-o.” În iubirea lor pentru venirea grabnică a lui Hristos, trecuseră cu vederea zăbovirea vedeniei, care era menită să-i facă vădiți pe adevărații așteptători. Din nou aveau un punct de timp. Totuși, am văzut că mulți dintre ei nu puteau să se ridice deasupra cumplitei lor dezamăgiri pentru a avea acea măsură de zel și energie care le marcase credința în 1843.”

„Satana și îngerii lui au triumfat asupra lor, iar cei care nu voiau să primească solia se felicitau pentru judecata și înțelepciunea lor prevăzătoare de a nu primi amăgirea, așa cum o numeau ei. Ei nu își dădeau seama că respingeau împotriva lor sfatul lui Dumnezeu și că lucrau în unire cu Satana și cu îngerii lui pentru a tulbura poporul lui Dumnezeu, care trăia solia trimisă din cer.”

„Credincioșii acestei solii au fost asupriți în biserici. Pentru o vreme, cei care nu voiau să primească solia au fost împiedicați de frică să dea curs simțămintelor inimii lor; dar trecerea timpului le-a descoperit adevăratele sentimente. Ei doreau să reducă la tăcere mărturia pe care cei ce așteptau se simțeau constrânși să o poarte, și anume că perioadele profetice se extindeau până în 1844. Cu claritate, credincioșii și-au explicat greșeala și au arătat motivele pentru care Îl așteptau pe Domnul lor în 1844. Potrivnicii lor nu puteau aduce niciun argument împotriva motivelor puternice prezentate. Totuși, mânia bisericilor s-a aprins; ele erau hotărâte să nu asculte dovezile și să închidă mărturia în afara bisericilor, pentru ca ceilalți să nu o poată auzi. Cei care nu îndrăzneau să le ascundă altora lumina pe care Dumnezeu le-o dăduse au fost excluși din biserici; dar Isus era cu ei, iar ei se bucurau în lumina feței Lui. Ei erau pregătiți să primească solia celui de-al doilea înger.” *Early Writings, 235–237.*

Pedro representa os cento e quarenta e quatro mil que, à semelhança de Litch, apresentam uma predição corrigida acerca do Islã e do fim de um reino; e, à semelhança de Snow, Pedro também apresenta uma predição corrigida da porta fechada. A mensagem de Litch sobre o segundo ai do Islã era uma predição externa, e a porta fechada de Snow era uma predição interna. Para Snow, a obra começou quando o Senhor retirou a Sua mão dos números, e então se viu que a mesma evidência que anteriormente se pensava provar 1843, na verdade provava 22 de outubro de 1844. Para Litch, tratava-se de um cálculo que, quando se cumpriu, fez descer o anjo de Apocalipse dez para pôr-se sobre a terra e o mar.

Faptul că Litch și-a recalculat predicția cu zece zile înainte de împlinirea ei identifică lucrarea de corectare a unei predicții anterioare ca fiind un test. Sunt oare începutul în 1840 și sfârșitul în 1844 în realitate un simbol profetic al unei predicții care este recalculată pentru a deveni adevăratul

Strigăt de la Miezul Noptii? Tipifică oare alfa și omega istoriei millerite, care s-a încheiat cu proclamarea Strigătului de la Miezul Noptii, în mod real caracteristicile profetice ale adevăratului Strigăt de la Miezul Noptii al celor o sută patruzeci și patru de mii?

În ambele perioade ale proclamării predicției corectate, s-a manifestat controversă împotriva mesajului millerit, căci mesajul tulbura poporul. Când Petru stă la Cezareea lui Filip, există o controversă cu privire la mesajul care începuse înainte de Cezareea lui Filip, căci împlinirea este aceea care confirmă că numai la cuvântul lui Petru avea să cadă mesajul ploii. Cezareea lui Filip este sărbătoarea trâmbițelor, care se aliniază cu trimiterea de către Hristos a doi ucenici, reprezentând al doilea înger, pentru a dezlega măgărița Islamului. Dezlegarea măgăriței Islamului vestește începutul mesajului Strigătului de la Miezul Noptii la adunarea de tabără de la Exeter, căci, sosind călare cu o zi întârziere, la 13 august, Samuel Snow, care zăbovisse în loc să sosească în ziua deschiderii, marchează sfârșitul timpului de întârziere și începutul mesajului care avea să fie purtat ca un val uriaș când adunarea s-a încheiat pe 17.

Controversa istoriei Millerite, acuzațiile regelui Ahab și împotrivirea iudeilor cărcotași, atunci când Hristos a intrat în Ierusalim, toate identifică o controversă care își atinge concluzia la sărbătoarea trâmbițelor, când măgarul este dezlegat. Dezlegarea măgarului este confirmarea unei profeții care identifică o ușă închisă asupra adventismului la început, la Cezareea lui Filip, și o ușă închisă la sfârșitul perioadei, la Cezareea Maritimă. Măgarul este un simbol al islamului celei de-a treia vai, care lovește Statele Unite, inclusiv Nashville, Tennessee. Predicția nereușită din 18 iulie 2020 este acum corectată progresiv, pe măsură ce Domnul Își retrage mâna și desigilează revelația lui Isus Hristos. Acea desigilare a început în pustie, în iulie 2023.

Viziunea din Daniel unsprezece

Sărbătoarea trâmbițelor reprezintă a șaptea trâmbiță, care este al treilea vai, care este Islamul. O trâmbiță este un mesaj exterior de avertizare de război, dar poate fi înțeleasă și ca o chemare lăuntrică la o adunare sfântă. Ca piatră de încercare care începe atunci când se încheie cele treizeci de zile ale testului celui de-al doilea templu, ea este atât un mesaj exterior, cât și unul lăuntric. Primul test fundamental a sosit în primăvara anului 2024 odată cu viziunea exterioară a antihristului, așa cum este reprezentat în Daniel 11:14.

Și în vremurile acelea mulți se vor ridica împotriva împăratului de la miazăzi; de asemenea, cei jefuitori ai poporului tău se vor înălța ca să împlinească vedenia; dar vor cădea. Daniel 11:14.

Versetul precedent a introdus Paniumul, iar mărturia despre Panium continuă până la versetul cincisprezece.

Căci împăratul de la miazănoapte se va întoarce și va ridica o mulțime mai mare decât cea dintâi și, negreșit, după câțiva ani va veni cu o mare oaste și cu multe bogății. Daniel 11:13.

Regele de la miazănoapte din versetele zece până la cincisprezece este puterea-surogat a papalității, care a fost reprezentată de Ronald Reagan în versetul zece, atunci când zidul cortinei de fier a fost înlăturat, așa cum a fost prefigurat prin căderea Zidului Berlinului la 9 noiembrie 1989. Versetul șaisprezece marchează înlăturarea zidului de despărțire dintre biserică și stat la legea duminicală.

Versetele unsprezece și doisprezece reprezintă războiul din Ucraina care a început în 2014, iar versetul treisprezece identifică alegerile din 2024, când Trump, al optulea președinte de la Reagan, care este de asemenea al optulea președinte dintre cei șapte președinți anteriori, „se întoarce” cu mai multă putere, căci atunci când se întoarce „va pune în mișcare o mulțime mai mare decât cea dintâi și va veni negreșit după câțiva ani”. „Câțiva ani” sunt cei patru ani ai lui Joe Biden.

După 2024, în acord cu versetul treisprezece, Roma se va insera în istoria profetică a Paniumului. La 8 mai 2025 a fost ales primul papă din țara spirituală slăvită și el a ales numele Leon, care poartă cu sine multe caracteristici profetice semnificative. Apoi, în versetul cincisprezece, lupta se angajează.

Astfel, împăratul de la miazănoapte va veni, va ridica un val de întărire și va lua cetățile cele mai fortificate; iar brațele miazăzii nu vor putea sta împotriva, nici poporul lui ales, și nu va fi putere ca să poată sta împotriva. Daniel 11:15.

Bătălia de la Panium este angajată în versetul cincisprezece, iar fiara pământului, reprezentată de Donald Trump, va înfrânge împărăția sudului. Împăratul de la miazăzi din versetul unsprezece a început un război cu Ucraina, puterea-proxy a papalității, care a fost finanțată și susținută de puterea-proxy a papalității din versetul zece — Statele Unite. Împăratul de la miazăzi avea să fie biruitor în bătălia de la Rafia, însă, în urma victoriei, dizolvarea progresivă care este întotdeauna asociată cu pieirea unei împărății-dragon a sudului îl lasă pe împăratul de la miazăzi într-o poziție extrem de vulnerabilă, pe măsură ce împăratul de la miazănoapte se întoarce, mai puternic ca niciodată, și se pregătește pentru bătălia de la Panium. Rusia și Putin sunt împăratul de la miazăzi atunci când Statele Unite au inițiat războiul ucrainean în 2014. În 2022 a început invazia și sângele a început să curgă. În 2024, împăratul de la miazănoapte s-a întors.

Петар се налази у Кесарији Филиповој, што представља почетак објављивања поруке Поноћног вапаја. Петар је, попут Илије и милерита, представљених Личем и Сноуом, претходно изнео предсказање о затвореним вратима и исламу. Његово испуњење открива разлику између истинитих и лажних порука позне кише, као и између истинитих и лажних весника. Петрова порука јесте исправљена порука Нешвила и ислама, и када стоји у Кесарији Филиповој, он стоји у Панијуму, у бици која води ка закону о недељи из шеснаестог стиха. Испуњење Петровог предсказања означава почетак објављивања Поноћног вапаја, када је ислам пуштен, што је такође, ред по ред, време када настаје битка код Панијума.

Viziunea din Daniel zece

Sărbătoarea trâmbițelor reprezintă a șaptea trâmbiță, care este al treilea vai, care este Islamul. O trâmbiță este un mesaj de avertizare și, de asemenea, o chemare la o adunare sfântă. Ea este totodată și piatra de încercare care începe atunci când se încheie cele treizeci de zile ale testului celui de-al doilea templu. Prima viziune fundamentală de testare exterioară a antihristului a sosit în primăvara anului 2024, iar a doua viziune de testare interioară a lui Hristos, așa cum este reprezentată în Daniel 10, a sosit în 2026.

Apoi mi-am ridicat ochii și m-am uitat, și iată, un om îmbrăcat în in, ale cărui coapse erau încinse cu aur curat din Ufaz: trupul lui era și el ca berilul, fața lui avea înfățișarea fulgerului, ochii lui erau ca niște făclii de foc, brațele și picioarele lui aveau culoarea aramei lustruite, iar glasul cuvintelor lui era ca vuietul unei mari mulțimi.

Și eu, Daniel, singur am văzut vedenia; iar bărbații care erau cu mine n-au văzut vedenia; ci o mare cutremurare a căzut asupra lor, astfel încât au fugit ca să se ascundă.

De aceea am rămas singur și am văzut această mare vedenie, iar în mine nu a mai rămas nicio putere; căci frumusețea mea s-a prefăcut în mine în stricăciune și n-am mai păstrat nicio putere.

Totuși, am auzit glasul cuvintelor lui; și, când am auzit glasul cuvintelor lui, am căzut într-un somn adânc cu fața la pământ, și fața mea era plecată spre pământ.

Iar, iată, o mână m-a atins și m-a ridicat pe genunchii mei și pe palmele mâinilor mele. Și mi-a zis: O, Daniele, om preaiubit, înțelege cuvintele pe care ți le grăiesc și stai drept în picioare, căci acum la tine sunt trimis. Și, când mi-a rostit cuvântul acesta, am stat în picioare tremurând. Atunci mi-a zis: Nu te teme, Daniele, căci din cea dintâi zi în care ți-ai pus inima ca să înțelegi și să te smerești înaintea Dumnezeului tău, cuvintele tale au fost auzite și eu am venit din pricina cuvintelor tale. Dar căpetenia împărăției Persiei mi-a stat împotriva douăzeci și una de zile; însă, iată, Mihail, una dintre căpeteniile cele mai de seamă, a venit să-mi ajute; și am rămas acolo lângă împărații Persiei. Acum am venit să-ți fac cunoscut ce se va întâmpla poporului tău în zilele de pe urmă, căci vedenia este încă pentru multe zile. Și, când mi-a grăit astfel de cuvinte, mi-am plecat fața spre pământ și am rămas mut.

Și iată că unul, asemenea înfățișării fiilor oamenilor, mi-a atins buzele; atunci mi-am deschis gura, am vorbit și am zis către cel ce stătea înaintea mea: O, domnul meu, din pricina vedeniei m-au cuprins durerile și nu mi-a mai rămas nicio putere. Căci cum ar putea slujitorul acestui domn al meu să vorbească cu acest domn al meu? Fiindcă, în ce mă privește, îndată nu mi-a mai rămas putere și nici suflare nu a mai rămas în mine.

Apoi a venit din nou și m-a atins cineva care avea înfățișarea unui om și m-a întărit. Și a zis: „Omule preaiubit, nu te teme; pace ție! Fii tare, da, fii tare!” Și când mi-a vorbit, am fost întărit și am zis: „Vorbească domnul meu, căci tu m-ai întărit.” Daniel 10:5–19.

Daniyel, yigirmi ikinci günde, son günlerdeki göksel Başkâhin'in görümünü görür. Roma'nın görümü tesis etmesine ilişkin görüm, 2024 yılının temel ve alfa sınavıydı; Mesih'in görümü ise tapınak sınavıdır. Bu, Daniyel'den kaçıp saklanan sınıfın ayrılmasını meydana getirir. O sınıf yalanların ve sahtekârlığın altına gizlenir; bu sebeple de kuvvetli bir aldanişa teslim edilir.

Даниел затем был прикосновением коснут трижды: в первый раз — Гавриилом, затем Христом, а в третий раз — снова Гавриилом. Во Святом святых, когда к Даниилу прикасаются трижды, он изображает укрепление, ибо начинается это с того, что у него не остаётся силы, когда он увидел видение, но к третьему прикосновению он в конечном итоге укрепляется. Он укрепляется для того, чтобы уразуметь, что постигнет народ Божий в последние дни. Пророческая весть о том, что постигает народ Божий в последние дни, есть весть, представленная в притче о десяти девах.

Daniel începe fără nici o putere, căci vedenia ca într-o oglindă a lui Hristos l-a lăsat fără putere; dar, până la sfârșitul celor trei atingeri, el este întărit, iar porunca „fii tare, da, fii tare” este o dublare, care marchează al doilea înger sau a doua încercare. A doua încercare este încercarea templului, în care poporul lui Dumnezeu este întărit să proclame solia Strigătului de la Miezul Noptii când se încheie adunarea de tabără de la Exeter. Acea încercare este încercarea templului, unde piatra din capul unghiului, care a fost temelia și piatra din colț, devine mărtașă piatră din vârful templului, marcând astfel încheierea lui. Daniel este întărit în ziua a douăzeci și doua, când intră prin credință în Locul Preasfânt. Când face aceasta, Gabriel îl atinge, apoi Hristos îl atinge și apoi Gabriel îl atinge din nou. Prin urmare, Daniel este întărit să proclame solia în Locul Preasfânt, unde Îl vede pe Hristos între doi îngeri, iar locul din Locul Preasfânt unde Hristos este în mijloc este tronul îndurării, cu cei doi heruvimi acoperitori privind spre chivotul care este luminat de lumina slavei Șekinei a lui Hristos șezând pe tronul Său. Vedenia din Daniel zece este alcătuită profetic astfel încât Daniel privește slava lui Hristos ca Șekina de pe tronul tronului îndurării, în timp ce cei doi heruvimi acoperitori privesc în chivot!

Înainte de sărbătoarea trâmbițelor, Ilie susține că mesajul său despre ploaie este singurul mesaj despre ploaie care este de la Domnul și el înaintea o prezicere care își atinge concluzia printr-o demonstrație ce dovedește cine este sau nu este solul și ce este sau nu este mesajul. Timp de trei ani și jumătate înainte de Carmel, împăratul Ahab îl căuta pe Ilie, căci există o perioadă de controversă care precedă Carmelul. Muntele Carmel este pur și simplu testul de turnesol în care se manifestă caracterul. Aceeași perioadă din istoria millerită a cuprins aceeași mărturie, întrucât aceia care urau mesajul i-au exclus pe cei credincioși din biserici, iar cei credincioși au ridicat apoi un mesaj care chema oamenii să iasă din foștii oameni ai legământului, căzuți, care erau trecuți cu vederea.

Petru se află la proclamarea legii duminicale penticostale, vestind solia lui Ioel, ceea ce înseamnă că Petru vestește aceeași solie atunci când începe perioada Strigătului de la Miezul Noptii, la încheierea adunării de tabără de la Exeter, care a început când predicția lui Petru fusese corectată, așa cum au fost și soliile lui Snow și Litch. O controversă precedă întotdeauna împlinirea predicției. Prin urmare, controversa începe înainte de împlinirea predicției.

Mesajul care provoacă neliniște lui Ahab, Izabelei și prorocilor ei, iudeilor certăreți din zilele lui Hristos și protestanților căzuți din istoria millerită este identificat de Petru ca fiind cartea lui Ioel. Înainte de a treia piatră de încercare, marcată de dezlegarea măgarului, mesajul lui Petru este atacat de adventismul laodicean, iar Petru răspunde împotrivrării arătând că mesagerii nu sunt beți, ci sunt pur și simplu o împlinire a celor trei capitole ale lui Ioel. Cele trei capitole ale lui Ioel încep cu o condamnare aspră a adventismului laodicean. Când mesajul ajunge la urechile celor îmbătați de băutură tare, ei vor răspunde. L-au înfruntat pe Hristos când cobora de pe munte în drumul Său spre Ierusalim și L-au înfruntat din nou în Ierusalim.

Magari anaondolewa, kuingia kunaanza; Wayahudi wabishi wanataka ujumbe unyamazishwe. Yesu anaendelea kisha anasimama na kuililia siku ya mwisho ya wakati wa rehema wa Waadventista. Kisha huko Yerusalemu kunatokea mgongano mwingine na Wayahudi wanaotaka watu wauache ujumbe wao. Jua lilipotua siku hiyo, muda wa rehema kwa taifa la Kiyahudi ulifikia hatua nyingine. Mwendelezo wa upinzani unaendelea hadi kifo cha msalaba, nao ulianza kwa dhiti

kwa ufufuo wa Lazaro, uliotia alama kuwasili kwa malaika wa pili na wakati wa kukawia.

„Betania era atât de aproape de Ierusalim, încât vestea despre învierea lui Lazăr a fost curând dusă în cetate. Prin iscoadele care fuseseră martore ale minunii, conducătorii iudeilor au intrat repede în posesia faptelor. O adunare a Sinedriului a fost îndată convocată, spre a hotărî ce trebuia făcut. Hristos Își manifestase acum pe deplin stăpânirea Sa asupra morții și a mormântului. Acea minune măreață era dovada supremă oferită de Dumnezeu oamenilor că Își trimisese Fiul în lume pentru mântuirea lor. Era o demonstrație a puterii divine, suficientă să convingă orice minte aflată sub cârmuirea rațiunii și a unei conștiințe luminate. Mulți dintre cei care fuseseră martori ai învierii lui Lazăr au fost conduși să creadă în Isus. Dar ura preoților împotriva Lui s-a intensificat. Ei respinseseră toate dovezile mai puțin însemnate ale dumnezeirii Sale și nu făceau decât să se înfurie și mai mult din pricina acestei noi minuni. Mortul fusese înviat în plina lumină a zilei și înaintea unei mulțimi de martori. Niciun vicleșug nu putea înlătura o asemenea dovadă. Tocmai din acest motiv vrăjmășia preoților s-a făcut și mai nimicitoare. Ei erau mai hotărâți ca oricând să pună capăt lucrării lui Hristos.“

„Saduceii, deși nu-I erau favorabili lui Hristos, nu fuseseră atât de plini de răutate împotriva Lui cum erau fariseii. Ura lor nu fusese atât de amară. Dar acum erau pe deplin alarmați. Ei nu credeau în învierea morților. Aducând înainte așa-numita știință, argumentaseră că ar fi o imposibilitate ca un trup mort să fie adus din nou la viață. Dar prin câteva cuvinte rostite de Hristos, teoria lor fusese răsturnată. Li se arătase că erau neștiutori atât ai Scripturilor, cât și ai puterii lui Dumnezeu. Nu vedeau nicio posibilitate de a îndepărta impresia produsă asupra poporului de minune. Cum ar fi putut oamenii să fie îndepărtați de Acela care biruise să smulgă morții din mormânt? Au fost puse în circulație relatări mincinoase, dar minunea nu putea fi tăgăduită, iar cum să-i contracareze efectul nu știau. Până aici, saduceii nu încurajaseră planul de a-L omorî pe Hristos. Dar după învierea lui Lazăr, au hotărât că numai prin moartea Lui puteau fi oprite denunțările Sale neînfricate împotriva lor.” Hristos, Lumina lumii, 537.

Moartea lui Lazăr a marcat începutul celor patru zile în care Isus a întârziat. Moartea sa a reprezentat venirea celui de-al doilea înger, care marchează începutul timpului de întârziere. Învierea sa marchează învierea celor doi martori la 31 decembrie 2023, la douăzeci și doi de ani după 11 septembrie. Învierea sa marchează învierea oaselor uscate și moarte ale lui Ezechiel. Învierea sa a fost prefigurată prin crearea lui Adam, care a constat în unirea umanității, reprezentată prin lut, cu Divinitatea, reprezentată prin suflarea de viață.

„Preoții și mai-marii iudeilor Îl urau pe Isus; dar mulțimile se îmbulzeau să asculte cuvintele Sale de înțelepciune și să fie martore la lucrările Sale pline de putere. Poporul era mișcat de cel mai adânc interes și Îl urma pe Isus cu încordare, ca să audă învățăturile acestui minunat Învățător. Mulți dintre conducători credeau în El, dar nu îndrăzneau să-și mărturisească credința, de teamă să nu fie dați afară din sinagogă. Preoții și bătrânii au hotărât că trebuia făcut ceva pentru a abate atenția poporului de la Isus. Ei se temeau că toți oamenii vor crede în El. Nu vedeau pentru ei înșiși nicio siguranță. Trebuia fie să-și piardă poziția, fie să-L dea la moarte pe Isus. Și după ce aveau să-L omoare, tot aveau să rămână aceia care erau monumente vii ale puterii Sale. Isus îl înviase pe Lazăr din morți, iar ei se temeau că, dacă L-ar ucide pe Isus, Lazăr va mărturisi despre puterea Sa cea mare. Poporul venea în număr mare să-l vadă pe

acela care fusese înviat din morți, iar conducătorii s-au hotărât să-l omoare și pe Lazăr și să înăbușe agitația. Atunci aveau să întorcă poporul la tradițiile și doctrinele oamenilor, la zecuierea minții și a rutei, și să aibă din nou influență asupra lui. S-au învoit să-L prindă pe Isus când era singur; căci, dacă ar fi încercat să-L prindă în mijlocul unei mulțimi, când mintea poporului era pe deplin preocupată de El, ar fi fost uciși cu pietre.” Early Writings, 165.

La 18 iulie 2020, cei doi martori din Apocalipsa au fost omorâți, iar al doilea înger și timpul de zăbovire au sosit. La 31 decembrie 2023, a început procesul de înviere în doi pași. Primul pas a fost temelia; al doilea pas a fost ridicarea templului pe temelie. Biserica Laodiceană Adventistă de Ziua a Șaptea a urât solia din clipa în care s-a născut în 1989 și o urăște încă. Acum, că martorii urâți, pe care îi credeau morți, sunt din nou vii, vor urî solia și mai mult. Ei vor polemiza cu privire la predicția din 18 iulie 2020 cu o veninozitate asemenea celei pe care iudeii au avut-o față de învierea lui Lazăr. În istoria testului templului, Petru va răspunde acuzațiilor lor eronate, arătând spre cartea lui Ioel ca răspuns la toate minciunile lor.

Vom continua acest studiu în articolul următor.